

La tago, kiam mi foriris
hejmon por iri al la urbo

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

👤 Brian Wambi

👉 Espen Stranger-Johannessen

|| 3

🗨 Esperanto

Global Storybooks

globalstorybooks.net

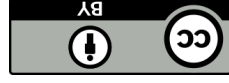
La tago, kiam mi foriris hejmon

por iri al la urbo

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula

👤 Brian Wambi

👉 Espen Stranger-Johannessen

This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

“Urboi Urboi Iranta okcidenten!” Mi aŭdis helpanton krii. Tio estis la buso, kiun mi devis kapti.

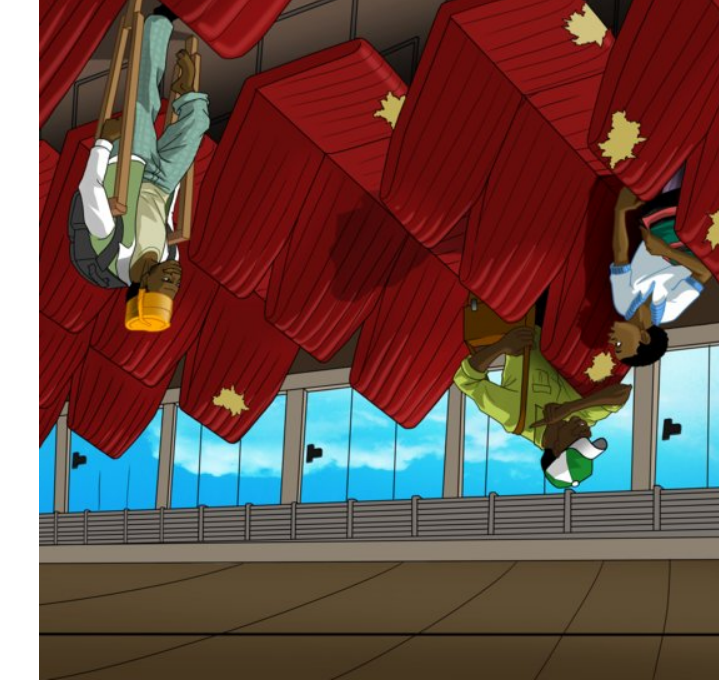

La urba buso estis preskaŭ plena, sed pli da homoj ankoraŭ antaŭenpuŝis. Iuj enmetis sian pakaĵon sub la buso. Aliaj metis la siajn interne sur la rakojn.

La buso veturonta reen rapide pleniĝis . Baldaŭ ĝi reiros orienten. La plej grava afero por mi nun estis serĉi la domon de mia onklo.

Naŭ horoj poste mi vekigis pro laŭta ekbruo kaj voko al pasaĝeroj kiuj reiros al mia vilaĝo. Mi ekprenis mian saketon kaj saltis el la buso.

16

Novaj pasaĝeroj kroĉis siajn biletojn, dum ili serĉis ie sidigi en la homplena buso. Virinoj kun junaj infanoj faris ilin komfortaj por la longa vojaĝo.

5

Mi alpremiĝis apud fenestro. Tiu, kiu sidis apud mi tenis firme verdan plaston sakon. Li portis malnovajn sandalojn, eluzitan mantelon, kaj li aspektis nervoza.

Survoje mi enmemorigis la nomon de la loko, kie mia onklo loĝis en la granda urbo. Mi ankoraŭ murmuris ĝin, kiam mi ekdormis.

Sed mia menso vagis hejmen. Ĉu mia patrino estos sekura? Ĉu miaj kunikloj havigos monon? Ĉu mia frato memoros akvumi miajn ĝermintajn arbojn?

Mi rigardis eksteren el la buso kaj rimarkis ke mi forlasis mian vilaĝon, la lokon, kie mi kreskis. Mi estis survoje al la granda urbo.

La ŝarĝado estis finfarita kaj ĉiuj pasaĝeroj sidis. Kolportistoj ankoraŭ enŝoviĝis en la buson por vendi siajn varojn al la pasaĝeroj. Ĉiuj kriis la nomojn de la haveblaj varoj. La vortoj sonis al mi strangaj.

La vojaĝo progresis, kaj la interno de la buso tre varmiĝis. Mi fermis miajn okulojn esperante dormi.

Kiam la buso forlasis la bushaltejon,
mi fiksrigardis tra la fenestro. Mi
demandis min ĉu mi iam revenos al
mia vilaĝo.

kelkaj pasaĝeroj aĉetis trinkaĵojn,
aliaj aĉetis malgrandajn manĝetojn
kaj komencis maĉi. Tiuj, kiuj ne
havis monon, kiel mi, nur rigardis.

Ĉi tiujn agadoj interrompsj la hupado de la buso, signo ke ni pretis foriri. La helpanto kriis ke la kolportistoj eliru.

Kolportistoj puŝis unu la alian por elbusiĝi. Kelkaj redonis monŝanĝon al la vojaĝantoj. Aliaj faris lastatempajn klopodojn vendi pli da aĵoj.